

UVELJAVLJENA JELOVŠKOVA GALERIJA

Že nekaj let je preteklo od restavracije grajske kapelice na Kodeljevem, poslikane z Jelovškovi freskami, in tiste čase je le malo zanesenjakov verjelo, da bo postala Jelovškova galerija sčasoma privlačna ne samo za močvanske umetnike.

Pri Zvezi kulturnih organizacij občine Ljubljana Moste-Polje ali točneje pri njeni komisiji za likovno dejavnost se vsako leto odlečajo, tudi na podlagi ponudb seveda, komu bodo nudili možnost razstavljanja. Lahko si mislimo, da je vsako leto ponudb veliko in preveč za ta prostor nekaj kvadratnih metrov. Odločitve so zato težke in odgovorne, nemalokrat hudo kritizirane. Da je kriterij kvaliteta, je menda jasno. To ne dokazujejo samo že priznani slovenski akademski likovniki, ampak tudi amaterji soseramezniki in tisti, ki razstavlajo v okviru kluba likovnih samorastnikov.

Te dni zapirajo prázadno letošnje razstavo. Razstavlja 17 ljubljanskih samorastnikov. Predstavlja se s 25 slikami v oljni in akvarelni tehniki in s 5 malimi glinastimi plastikami. Imena nekaterih so nova, drugi so že naši stari znanci.

Pred to razstavo so bile od konca avgusta še štiri. Razstavljala je amaterska likovna skupina, Slavko Hočevar je pripravil retrospektivno razstavo lutk, razstavljali so akademski slikarji Jože Centa, Janez Kovačič in Andrej Herman pa še akademska slikarja Tomaž Kvas in Jože Trpin. Na zadnji razstavi v letošnjem letu bosta sodelovala slikarka Liza Lik in kipar Jože Stražar.

KIP ADOLFA JAKHLA V GROSUPLJEM

V čast 35. obletnice smrti predvojnega komuniste, revolucionarja iz Zaloga, prvega sekretarja okrogne komisije KPS Grosuplje in komandirja Grosupeljske čete Adolfa Jakhla so sredi Grosupljega odkrili njegov doprski kip. Napravil ga je akademski kipar Anton Sigulin, Jakhlov sodobnik, prijatelj in sodelavec v revolucionarnem delu.

ODLIČJI SVOBODE

Na osrednji prireditvi proslavljanja 30-letnice zveze Svobod konec oktobra v Murski Soboti je prejelo najvišje odličje Svobode z zlatim vencem med 18 odlikovanci tudi delavsko prosvetno društvo Svoboda Zador.

Kapelnik vsekega pihalnega orkestra Ignac Zajc pa je med 29 odlikovancev prejel odličje Svobode s srebrnim listom. Čestitamo!

TEDEN UPOKOJENCEV

Ob zaključku prvega tedna upokojencev smo dolžni zahvalo vsem, ki so omogočili, da smo ta teden slovesno praznovali.

Predvsem se zahvalujemo občinski skupščini in OK SZDL Moste-Polje, ki sta prevzeli pokroviteljstvo nad proslavo.

Teden smo začeli z akademijo v polno zasedeni dvorani glasbene šole v Mostah. Doživela je živahno odobravanje, saj je bil začetek res slovesen, prav tako pa tudi slavnostni govor predsednika občinske skupščine Marjana Moškriča. Pestrost sporeda in umetniško izvajanje sodelujočih je odobravanje tudi upravičeno zaslužilo, naj je to bila točka harmonikarjev KUD Vide Pregarc ali nastop otroškega pevskega zbora OŠ Jožeta Moškriča, kvarteta Savski val, recitatorja Marjana Benedičiča ali znanega basista Ladka Korošca.

Po posredovanju občinskega sindikalnega sveta smo obiskali nekatere tovarne na našem območju: Saturnus, Izolirko, Yulon, tiskarno Jože Moškrič, Totro in Papirnico Vevče. Povsod so nam ljubeznivo pokazali potek delovnega procesa in načrte za bodoče delo ter nas med prijateljskim pogovorom pogostili.

Bili smo tudi na sprejemu, ki ga je priredil v počastitev tedna upokojencev predsednik občinske skupščine Marjan Moškrič. To ni bil sprejem zaradi sprejema, ampak ploden pogovor o opravljenem delu in o delu, ki ga bo treba še opraviti, da se bo društvo upokojencev vključilo v vse pore družbenopolitičnega življenja KS. Načrt je dogovorjen, zdaj so na vrsti SZDL v KS, da začne z delom. Društvo upokojencev je pripravljeno na sodelovanje.

Da pa ne bi bili pozabljeni starejši upokojenci, ki se družbene življenja ne udeležujejo več tako aktivno, je iniciativni odbor povelil Rdečemu križu, da ugostovi njih število, jih obišče na njihovih domovih ter jih obdari. Število res ni bilo majhno: v občini je nad 600 upokojencev starih nad 80 let!

V tednu upokojencev smo se spomnili tudi tistih, ki so med NOB dali svoja življenja, da sedaj živimo lepše in boljše življenje. Z avtobusom smo se odpeljali k spomeniku na Urhu. Tam smo položili venec v spomin žrtvam. Priložnostni govor je imela tov. Kasteliceva, primerno deklaracijo pa je recital tovariš Kukoviča. Po enominutnem molku smo se poslovili od kraja, kjer je bilo med vojno toliko gorja.

Zadnji dan tedna upokojencev smo člani, stare nad 80 let, z avtom odpeljali na izlet v Dražgoše. Ogledali smo si veličastni spomenik, ki naj še pozni namcem pričja o herojskem boju slovenskega naroda. Za vodnika smo imeli udeležencev teh bojev tovariša Benedičiča, ki nam je opisal trpljenje teh domačinov v boju z okupatorjem.

Še enkrat naša najtoplejša zahvala vsem, ki so nas moralno in finančno podprli ter na kakršnekoli način s nami sodelovali in s tem prispevali, da je teden upokojencev tako slovesno in v redu potekal, z željo, da bi tako tesno sodelovali tudi naprej.

ZVEZA DRUŠTEV UPOKOJENCEV LJUBLJANA MOSTE-POLJE

In memoriam

DRAGA MERCEDES!

Žalostna novica, da je mnogo prezgodaj prenehalo biti tvoje plemenito srce, nas je globoko pretresla. Tokrat ti ni bilo dano, da bi se vrnila iz medicinske knjižnice med svoje tovariše in k svoji družini. Smrt te je izrgala iz naše sreče kot sodelavko, zvesto kolegico, cenjeno zdravnico in aktivno družbenopolitično delavko, družini pa skrbno ženo in mater.

Delo, katerega si opravljala, je bilo težko in odgovorno. Vsi, ki smo te poznali, smo te spoštovali kot neustrudno delavko tako pri strokovnem kot pri družbenem delu. Poznali pa smo te mnogi, saj si bila razumevaajoča in požrtvovalna zdravnica zaposlenih delavcev kliničnega centra in delavcev delovnih kolektivov po vsej Sloveniji.

Pot te je vodila od Sarajeva preko Ljubljane, Jesenic, Črnomlja in Kopra, od koder si se vrnila v Ljubljano. Vsebinsko svojega strokovnega dela si našla v interni medicini. Posvetila si se endokrinologiji, aktivno si sodelovala na strokovnih srečanjih endokrinologov, objavljala strokovne članke in se posvečala izpopolnjevanju mladih zdravnikov splošne medicine.

Povsod, kjer si delala, si se ustvarjalno vključevala tudi v družbenopolitično delo. Že v rani mladosti si se dobro zavedala, kje je tvoje mesto, saj si bila že kot dijakinja sprejeta v SKOJ in leta 1958 v članstvo zveze komunistov.

Družbenopolitično si delovala na delovnem mestu pa tudi širše: v krajevni skupnosti, občini, okraju, republik in zvezi. Bila si članica predsedstva sindikata družbenih dejavnosti Slovenije, delegatka na zveznem kongresu sindikata družbenih dejavnosti Jugoslavije, zvezna poslanka v odboru za organizacijo in financiranje socialnega zavarovanja.

Tudi v Kliničnem centru si bila vseskozi aktivna družbenopolitična delavka. Vse do zadnjega si bila sekretarka osnovne organizacije zveze komunistov na inštitutu medicinskega dela, prometa in športa, članica sveta komunistov kliničnega centra in medicinske fakultete. Kot dolgoletna družbenopolitična delavka si svoje bogate izkušnje prenašala na mlajše, ki si jim bila svetel vzor.

Umrla si sredi dela, na višku svojih moči. Kot zdravnica si se zavedala svoje bolezn, pa si vseeno prihajala v ambulanto nudit pomoč bolnikom, čeprav si bila te pomoči sama morda najbolj potrebna.

Ko se poslavljamo od tebe, se vsi globoko zavedamo, da smo z nenadno smrtjo izgubili tovarišico, zdravnico in aktivno ter ustvarjalno družbenopolitično delavko.

Prisrčna ti hvala za vsako spodbudno besedo, za vsak prijazen nasme, za vsak dobron srčen pogled in za zvesto prijateljstvo, ki nas je v dobrem in v težavah vezalo do konca tvojih dni.

V imenu družbenopolitičnih organizacij in vseh delovnih ljudi Kliničnega centra izrekam tvoji družini, soprogu in hčerki iskreno sožalje, tebi pa naj bo lahka slovenska zemlja, katero si ljubila, za katero si toliko žrtvovala in si zaradi predhodne smrti v njej našla svoj zadnji počitek.

Slava Ti!

Te poslovilne besede je na Žaloh spregovoril prof. dr. Bogo Skerget, ob odprtem grobu pa je govoril mag. sc. dr. Samo Modič.

Občane je tisto sredo globoko pretresla vest o nenadni smrti mag. sc. dr. Mercedes Albert-Stepanek. Spoznali smo jo predvsem zadnja leta kot delegatko splošne delegacije KS Kodeljevo. Vedno je našla čas tudi za aktivno družbenopolitično delovanje med nami. Bila je predana in vestna tovarišica. Z njo smo izgubili požrtvovalno sodelavko pri naporih za uveljavljanje nastajajočega našega delegatskega sistema.

Slava ji!

GLEDALIŠKA DEJAVNOST

KUD Dolsko je v nedeljo, 23. oktobra uprizorilo Partljičevo komedijo Ščuke pa ni. Z istim delom so nastopili tudi v soboto 29. oktobra v Šentjakobu. Gledališka skupina Svobode Zalag je obnovila dramo Toneta Partljiča Naj poje čuk in z njo gostovala prav tako v Šentjakobu.

ALENKA LOBNIK-ZORKO

DIMOGRAMI

Ker se je OK ZSMS v tem mesecu selila v nove prostore, DIMOGRAMOV ta mesec ne bo. Oglasili pa se bodo spet decembra in nato seveda redno vsak mesec! Naš novi naslov je: PROLETARSKA ULICA št. 1-III. OK ZSMS Ljubljana Moste-Polje

ZAHVALA

Najlepše se zahvaljujem vsem sosedom, vaščanom, družbenopolitičnim in družbenim organizacijam, KS in vsem drugim za nesebično materialno in denarno pomoč pri obnovi pogorelega hleva in kozolca.

Zahvaljujem se tudi vsem članom prostovoljnih gasilskih društev, ki so pomagali ob hudi nesreči, ki nas je prizadela sredi septembra.

CIRIL ZUPANČIČ, Kamnica

PISMA BRALCEV

Tovariš urednik!

Ta glavna kulturno-zabavna prireditev v naš krajevno skupnost je bila spet odlično organizirana, a u primerjavi s prejšnjo sta mankala avtodrom pa vrtilak. Tko smo bli krajan prkrajašan, d ne rečem clo uškodvan in okol prnešen, sej prou na vrtilak najbolj nazorn spoznavamo zakon vrtacije.

Moj stric ma scer o te vrtacij čist svoj mnene in je proti, sej ji je že dvakrat za mišjega zbrisou. N vem scer, kaj je mislu, k je to propovedvou, men se zdi famozna. No, pa nč hudga, sej smo s obe stvari kr sami omisll. Janez je plunu očet fizlna, pa smo mel avtodrom, sam smo kt zanalaš ravn u marico trešl. Se posebi me veseli, d smo se lohk rekreiral, saj pr nas za tovrstno dejavnost ni dost posluha. Na svežem zrak smo ob zvokih dugmičeu, Lokina, Olivera, Tozovca in drugih velikarov našga kulturnga živlena od jutra do mraka cepal fuzbal.

Hudič je le v tem, d mojstr za tovrstno udejstvovane nima posluha, pa me je tko zašiu, d sm se na disciplinsl komej zmazu. Sm ga mislu kr tož, pa nistem meu časa, a stric je že use uredu. Smo pa preigral enga fuzbala! Še Olimpija, za ktero drukamo kt nor, ga u deseth leth ni tolk. Jest sm biu ta glavna fora, pa so hotl usi igrat z mano, sej poltej niso mel nbenih težau z piram. Jo pa blo enih gajb!

K je blo vsega konc, smo se pa še zapil pr Krpan pa pr Bricl. Prou žou me, d so že spravlj vse skup in jo popokal, sej zdej spet ne vem, kaj čm počet. Tko: krajan želimo čimveč podobnih prirediti! Sej razumete, tud na delovnega človeka je treba mislt. S spoštovanjam Gašper Zaplotnik

P. S. Oprostte pisau, pa tud jezik mal spilte, sej zato pa mate tistga rektorja, k je za to plačan. ps h ps-ju. Dnar za hunurar m čimprej nakažte, k tud za pir nimam več.

NOVO KULTURNO DRUŠTVO

Sredi prejšnjega meseca se je skupina družbenopolitično aktivnih krajanov KS Hrušica s predsednikom DPM Ludvikom Jevšjakom sestala s podpredsednikom mestne zveze kulturnih organizacij Francem Dimcem ter sekretarjem mestne ZKPO Brankom Dobavcem. Tema: Kulturna akcija.

Pogovor je bil zelo ploden, poudarimo pa naj odločitev, da v Hrušici nemudoma ustanovijo dramatsko-recitacijsko skupino, kar pa je bil pogoj za vključitev v za letošje skoraj zakasneli razpis kulturne skupnosti o razporeditvi finančnih sredstev med obstoječa in novoustanovljena društva.

Z vso zavzetostjo sta ustanovitelja — svet KS in KK SZDL Hrušica-Fuzine — na predlog DPM Hrušica-Fuzine — Bizovik po hitrem postopku registrirala pri občinski ZKO KULTURNO DRUŠTVO HRUŠICA.

Omeniti pa je treba, da registracija društva ne pomeni »prebujanja iz mrtvila«, kajti v sezoni 1976-77 so bili krajanji in DPM dokaj aktivni. Priredili so proslavo ob dnevu žena in dnevu republike, novoletno jelko, pustovanje, piknik s kulturnim programom in trikrat sprejeli gostujoče ansamble.

Kakor pri skoraj vsaki novoustanovljeni skupini, je na začetku tudi pri tej problem maloštevilna skupina igralcev. »Pionirji« novoustanovljenega društva pa upajo na vsestransko podporo in pomoč tako od DPM Hrušica-Fuzine — Bizovik kakor od mladincev, da se bodo odzvali k sodelovanju. Ledino bomo s skupnimi napori lažje preorali in tudi pobrali sadove!

Že ta mesec naj bi člani kulturnega društva Hrušica pripravili proslavo dneva republike, ki naj bi bila 25. novembra v dvorani KS Hrušica. Vodstvo priprav za proslavo je prevzel predsednik DPM. Poleg nastopajočih domačinov pa namerava organizator povabiti k sodelovanju tudi nekatere druge občane, oziroma skupine.

Proslava rojstva naše republike pa bo obeležena še z enim važnim dogodkom. Pionirska organizacija bo v svoje vrste sprejela nove člane. Krajanji! S svojo udeležbo na proslavi dneva republike in slavnostnem sprejemu cicibanov v pionirsko organizacijo v kulturnem domu Hrušica 25. novembra izpričajte svojo globoko privrženost izgradnji socializma in utrjevanju miru, za čimlepšo prihodnost naših mladih rodov. DRAŠKO ŠUBIČ

KAKO SEM VZLJUBIL KNJIGO

Bilo je pred petimi leti, ko se nisem gnil šolskih klopi in trgah hlač v njih. Moj brat je že hodil v šolo, da bi se naučil vseh mogočih modrosti in umetnij, sam pa sem se dolgočasnil doma in si z otroškimi igrami krajšal čas. Po glavi so mi rojile premnoge misli, med drugim tudi ta, čemu bratu polna torba šolskih knjig in zvezkov. Na knjižni polici sem videl debele sklade knjig, nisem pa si znal razložiti, čemu in kaj v njih piše. Ob večerih sem videl, kako sta očka in mamica nepremično zrla na bele s črkami posejane liste papirja, moja radovednost pa je rasla.

Nekega dne sem z otožnim srcem pogledoval za odhajajočim bratom. Ko je njegova postava zginila izpred mojih oči, sem začel graditi svoj dom. Moja konstrukcija se je sprevergla v veliko stavbo, tako da mi je na koncu zmanjkalo gradbenega materiala. Morda pa je še kaka kocka v zgornji omarici, sem si dejal, roke pa so že brskale po predalih. Nenadoma pa mi je pogled obvisel na drobni knjigi. Vzel sem jo v roke in obračal list za listom. Kako lepe slike! Glej, deklica s košarico in rdečo kapico! Oj, uboga deklica, saj jo bo volk pohrustal. Nič hudega ji noče storiti. Kaj pa je zdaj? Volk v babičini obleki! Kaj se je zgodilo z babcico? Res čudno, kam je izginila babcica. To moram še danes zvedeti.

Komaj sem čakal, da se vrne brat iz šole. Knjigo sem še vedno čvrsto držal v roki, ko je pozvonilo. Branko, Branko, prosim te, preberi mi tole knjigo.

»Nimam časa,« mi je odgovoril, »moram v glasbeno šolo.«
»Lepo te prosim, preberi mi to zgodbico.«
»Naj ti bo.«

»Svoj stolček sem pomaknil bližje k bratu, oči uprl v njegova izgovarjajoča usta in vneto poslušal.« Ali je babcica res ostala živa,« sem začudeno vprašal brata?

»Saj to je vendar pravljica, ne pa resnična zgodba.«

»Kaj pa je to pravljica,« sem postajal vedno bolj radoveden.

»Pusti me, nimam časa,« je dejal in jo ucvrll skozi vrata.

Tisti dan mi je po glavi rojila samo zgodbica o Rdeči kapici, njenem srečnem in nenavadnem koncu. Komaj sem čakal, da bi začel hoditi v šolo. Tam se bom lahko naučil brati, potem bom cele popoldneve prebiral lepe knjige.

Zdaj obiskujem že četrti razred osnovne šole v Polju, zato posegaj tudi po učnih knjigah. Vsako leto tekmujem za bralno značko. Tudi letos se bom udeležil tega tekmovanja, saj vem, da mi to le koristi. Ko pa odrastem, bom prebiral tudi zahtevnejše knjige, saj skrivajo v sebi ogromno bogastvo, ki ga ni moč preplačati z ničemer.

BORUT BRINŠEK

AKTIV MLADIH DOPISNIKOV

Pred dnevi so se zbrali pionirji in mladinci — dopisniki z osnovnih in srednjih šol naše občine in ustanovili svoj aktiv. Povezala jih je spontana potreba po sodelovanju med šolami ter pripravljenost OZDPM, sekcija za ŠKD pri OZKO in uredništva Nsk, da s svojimi izkušnjami dajo delež k čimhitrejšemu in čimkvalitetnejšemu življenju in življenje občinske sredine. Še več: poleg medsebojnega sodelovanja in pisanja o svojem delu na njihovih šolah v Naši skupnosti ter prilogi 25. MAJ so sprejeli pobudo, da se pogostje oglašajo tudi v TV 15, pionirskem listu, mladini itn. Obiskali bodo tudi redakcijo TV 15 in uredništvo Borca, novinarsko društvo ter se v muzeju revolucije seznanili s tiskom med NOB. Domenili so se za redno mesečno sestajanje in preverjanje uredniševanja svojih načrtov. Z vsem tem se bodo lažje vključevali v javno delovanje v kasnejših svojih letih. Aktivu želimo mnogo uspešnega dela.

AM

MAJA MLINAR, OŠ Ketteja in Murna